

การศึกษาการหักของโกรในโขน ในผู้ป่วยที่รักษาโรคมะเร็งกับรังสี

นาย ศุภฤทธิ์ รุ่งเจตพัฒนา

003853

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต

ภาควิชาพฤกษาศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2524

A Study of Chromosome Breakage in Cancer Patient
Treated with Radiation

Mr. Suparerg Rungjeadpha

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Science

Department of Botany

Graduate School

Chulalongkorn University

1981

หัวขอวิทยานิพนธ์	การศึกษาการหักของโกร โนโชน ในผู้ป่วยที่รักษาโดยน้ำยาเร็วทั่วไป
โดย	นาย ศุภฤกษ์ รุ่งเจ้าฟ้า
ภาควิชา	พยาบาลศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ พรรภ. ชื่อในรักน์
	อาจารย์แพทย์หญิง อรุณรี ร่มยะนันท์

บังพิทวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์นับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

จ. บ. ก. ล. บ. ก. ล. คณบดีบังพิทวิทยาลัย^{.....}
(รองศาสตราจารย์ ดร. สุประคิษฐ์ บุนนาค)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ดร. สมชาย ใจดี ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ อกรัตน์รักน์ รัตนหารส)

ดร. สมชาย ใจดี กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ พรรภ. ชื่อในรักน์)

ดร. สมชาย ใจดี กรรมการ
(อาจารย์แพทย์หญิง อรุณรี ร่มยะนันท์)

ดร. สมชาย ใจดี กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์แพทย์หญิง สุรีย์ วิทะฐาน)

ลิขสิทธิ์ของบังพิทวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การศึกษาการหักของโครโน่โน้ต ในการรักษาโรคมะเร็งค์บัรังสี
 ชื่อนักศึกษา นายศุภฤกษ์ รุ่งเจิດฟ้า
 อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ พรรภ. ชิโนรักษ์
 อาจารย์แพทย์หญิง อรศรี รุ่มยะนันท์

ภาควิชา พฤกษาศาสตร์

ปีการศึกษา 2523

บทคัดย่อ

การศึกษากรังนี้มีจุดประสงค์ เพื่อศึกษาการตอบสนองท่อรังสีในผู้ป่วยที่รักษา
 โรคมะเร็งค์บัรังสี ว่า เมื่อผู้ป่วยได้รับรังสีที่ใช้ในการรักษาโรคมะเร็งปริมาณต่าง ๆ กัน
 จะเกิดการหักของโครโน่โน้ตชนิดใดขึ้นและมากน้อยเท่าใด โดยศึกษาจากผู้ป่วยไทยที่
 แท้งงานแล้ว และเป็นมะเร็งปากนคูลูจำนวน 10 คน ของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ซึ่ง
 มีอายุอยู่ระหว่าง 25 ถึง 40 ปี ปริมาณรังสีที่ผู้ป่วยได้รับในการรักษาโรคมะเร็งในห้องหมอด
 4,000 rads โดยให้รับรังสีติดต่อ กัน 20 วัน ๆ ละ 200 rads การวิเคราะห์โครโน-
 โน้มของผู้ป่วยทำโดยการเพาะเลี้ยงเม็ดเลือดขาวด้วย microtechnique ปรับปรุงจาก
 วิธีของ Moorhead และคณะ (1960) วิเคราะห์และศึกษาโครโน่โน้ม ใน 100
 เมทคาเฟสของผู้ป่วยแต่ละคนที่ ก่อนได้รับรังสี (0 rad), ได้รับปริมาณรังสีมาก 200
 400, 800, 1,600, 3,200 และ 4,000 rads ตามลำดับ

จากการศึกษาพบว่า จำนวนเฉลี่ยของโครโน่โน้มที่หัก (chromosome break,
 chromatid break, chromosome gap, chromatid gap) และจำนวนเฉลี่ยของ
 โครโน่โน้มที่มีลักษณะเชิงปฏิกิริยาแบบลักษณะ (ring chromosome, dicentric chromosome,
 acentric chromosome ในแต่ละปริมาณของรังสีที่ผู้ป่วยได้รับจะมีจำนวนแตกต่างกัน
 ทางสถิติ (F-test) ที่ระดับความเชื่อมั่น 99 %

จำนวนคราเมลี่ของโกรโนโซมที่ผิดปกติหั้งหนด (โกรโนโซมที่หักและโกรโนโซมที่มีลักษณะผิดปกติ) จำนวนเฉลี่ยเฉพาะโกรโนโซมที่หัก และจำนวนเฉลี่ยของ acentric chromosome มีสหสัมพันธ์กับปริมาณของรังสีที่กันไข้ได้รับปริมาณต่าง ๆ กัน และมีสมการรีเกรชันแบบ quadatic regression ที่ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติ 95 %

สรุปจำนวนเฉลี่ยของ dicentric chromosome จะมีสหสัมพันธ์กับปริมาณของรังสีที่อยู่ไข้ได้รับปริมาณต่าง ๆ กัน และมีสมการรีเกรชันแบบ cubic regression (เมื่อตัด 10 ช้า) และแบบ quatic regression (เมื่อตัด 4 ช้า) ที่ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติ 95 %

พบว่า การหักของโกรโนโซมแบบ chromatid break และ chromatid gap มีมากกว่าการหักของโกรโนโซมแบบ chromosome break และ chromosome gap ในกลุ่มของโกรโนโซมกลุ่ม C จะมีการหักของโกรโนโซมมากกว่า — โกรโนโซมอื่น ๆ อยู่ปวยก่อนไข้รับรังสีจะพบว่ามีการหักของโกรโนโซมเล็กน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับเมื่อไข้รับรังสี ปริมาณต่าง ๆ และจะไม่พบว่ามีโกรโนโซมที่ผิดปกติ (ring chromosome, dicentric chromosome, acentric chromosome) ในกลุ่ม control นี้เลย.

Thesis Title A Study of Chromosome Breakage in Cancer
 Patient Treated with Radiation
Name Mr. Suparerg Rungjeadpha
Thesis Advisor Associate Prof. Pannee Chinorak
 Lecturer Orasri Romyanan M.D.
Department Botany
Academic Year 1980

Abstract

Chromosome aberrations in Cancer Patient Treated with Radiation, were studied. Analysis was made in 10 female patients between 25 to 40 years old. Therapeutic dose is totally 4,000 rads , treated in dividing dose of 200 rads for 20 days. Chromosome analysis and karyotype were examined by microtechnique (modified from Moorhead, etal, 1960) on 100 metaphase cells. A karyotype of the patients at each therapeutic dose of 0, 200, 400, 800, 1,600, 3,200 and 4,000 rads.

The results showed that the means of chromosome breakages (chromosome break, chromatid break, chromosome gap, chromatid gap) and chromosome abnormalities (ring chromosome, dicentric chromosome, acentric chromosome) in each therapeutic dose (0, 200, 400, 800, 1,600, 3,200 and 4,000 rads.) were significantly different at 1 % level

The means of chromosome aberrations (chromosome breaks and chromosome abnormalities). In each chromosome breaks and acentric chromosome are correlated with every therapeutic dose. Quadratic regression are significantly different at 5 % level.

The means of dicentric chromosome is correlated with every therapeutic dose. Cubic regression (for 10 rep) and quadratic regression (for 4 rep) are significantly different at 5 % level

The chromatid breaks and chromatid gaps were more commonly observed than chromosome breaks and chromosome gaps. The chromosomes in group C are more affected than any another groups. Chromosome aberrations not seen in the control patients.

กิติกรรมประกาศ

งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลงได้ด้วยความร่วมมือจากบุคลากรที่เกี่ยวข้องหลายฝ่าย
ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ พรรนิช ใจในรักษ์ และอาจารย์แพทญ์หนุ่งอาภา
รุ่มนันน์ อารย์ที่ปรึกษาทั้งสองท่าน ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ อันเป็นประโยชน์อย่าง
มากแก้ไขปัญหาและขอบพระคุณ กลุ่มคนอุปสรรคทั้ง ๆ ให้อุดถุงไปอย่างເօາໃຈໃສ่ກຳສຶກ
ທດອະວາຫາ ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์แพทญ์หญิงสุรีย์ ฉีทะฐาน ที่กรุณาให้ความ
สะดวกและช่วยเหลือในการศึกษาໂຄ โนໂນມของ ผู้ป่วยโรคมะเร็ง ขอขอบพระคุณลูกทัวแพท
ชินวร พรมชัยนันน์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ขอขอบพระคุณอาจารย์ส่ง คงรักน
อาจารย์เกียรติ จอนสัน อาจารย์เสาวนีย์ พลิกูหันซ์ และ คุณวรรณ แก้ววงศ์ ที่ได้ให้คำ
ปรึกษาแนะนำ รวมทั้งทางค้านวิเคราะห์ขออนุญาตทางสถาบัน

ข้าพเจ้าขอขอบคุณ คุณนาฎยา รัตนไชยพันธ์ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือแนะนำเกี่ยว
กับเทคนิควิธีการ รวมทั้งพยายามด้วยหน้าที่ในการวิชารังสี ผู้ป่วยโรงพยาบาลดุฟ้า ๆ
ที่ให้ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้ ทุกท่านค่าย

อนึ่ง ค่าใช้จ่ายในการวิจัยครั้งนี้ส่วนหนึ่ง ได้รับทุนสนับสนุนจากบัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จึงขอขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัยไว้. ณ โอกาสนี้ค่าย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย. ๑

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ. ๒

กิจกรรมประจำ. ๓

รายการตารางประกอบ. ๔

รายการรูปประกอบ. ๕

บทที่

1. บทนำ. ๑

2. วิธีดำเนินการวิจัย. ๒๓

3. ผลการวิจัย. ๒๗

4. การอภิปรายผลการวิจัย. ๘๗

5. สรุป. ๙๓

เอกสารอ้างอิง. ๙๕

ภาคผนวก. ๑๐๒

ประวัติ. ๑๔๓

รายการตารางประกอบ

ตารางที่

10	แสดงจำนวนการหักและการผิดปกติแบบค่างๆ ของโกรโนไซม์
ที่ได้รับรังสีในปริมาณต่างๆ ต่อ 100 เมกคาเฟส ในผู้ป่วยคนที่ 3	32
11	แสดงจำนวนการหักและการผิดปกติแบบค่างๆ ของโกรโนไซม์
ที่ได้รับรังสีในปริมาณต่างๆ ต่อ 100 เมกคาเฟส ในผู้ป่วยคนที่ 4	34
12	แสดงจำนวนการหักและการผิดปกติแบบค่างๆ ของโกรโนไซม์
ที่ได้รับรังสีในปริมาณต่างๆ ต่อ 100 เมกคาเฟส ในผู้ป่วยคนที่ 5	36
13	แสดงจำนวนการหักและการผิดปกติแบบค่างๆ ของโกรโนไซม์
ที่ได้รับรังสีในปริมาณต่างๆ ต่อ 100 เมกคาเฟส ในผู้ป่วยคนที่ 6	38
14	แสดงจำนวนการหักและการผิดปกติแบบค่างๆ ของโกรโนไซม์
ที่ได้รับรังสีในปริมาณต่างๆ ต่อ 100 เมกคาเฟส ในผู้ป่วยคนที่ 7	40
15	แสดงจำนวนการหักและการผิดปกติแบบค่างๆ ของโกรโนไซม์
ที่ได้รับรังสีในปริมาณต่างๆ ต่อ 100 เมกคาเฟส ในผู้ป่วยคนที่ 8	42
16	แสดงจำนวนการหักและการผิดปกติแบบค่างๆ ของโกรโนไซม์
ที่ได้รับรังสีในปริมาณต่างๆ ต่อ 100 เมกคาเฟส ในผู้ป่วยคนที่ 9	44
17	แสดงจำนวนการหักและการผิดปกติแบบค่างๆ ของโกรโนไซม์
ที่ได้รับรังสีในปริมาณต่างๆ ต่อ 100 เมกคาเฟส ในผู้ป่วยคนที่ 10	46

ตารางที่

หน้า

18	ทดสอบจำนวนโครโน่โซมที่ผิดปกติทั้งหมดในปริมาณรังสีที่ได้รับขนาด ต่างๆ กัน ต่อ 100 เมตรค่าไฟฟ์ ในผู้ป่วยทั้งหมด 10 คน.....	47
19	ทดสอบจำนวนการหักของโครโน่โซมทั้งหมด ในปริมาณรังสีขนาดต่างๆ ที่ได้รับต่อ 100 เมตรค่าไฟฟ์ในผู้ป่วยทั้งหมด 10 คน	47
20	ทดสอบการวิเคราะห์ว่าเรียนช์ ของจำนวนโครโน่โซมที่ผิดปกติทั้งหมด ในปริมาณรังสีต่างๆ ที่ได้รับต่อ 100 เมตรค่าไฟฟ์ในผู้ป่วยทั้งหมด 10 คน (ขนาดรังสี ๐ ถึง 3,200 rads)	50
21	ทดสอบค่าเฉลี่ยและ Duncant's multiple ranges test. ของจำนวนโครโน่โซมที่ผิดปกติทั้งหมด ในปริมาณรังสีต่างๆ ที่ได้รับ ต่อ 100 เมตรค่าไฟฟ์ในผู้ป่วยทั้งหมด 10 คน (ขนาดรังสี ๐ ถึง 3,200 rads.)	50
22	ทดสอบการวิเคราะห์ว่าเรียนช์ ของจำนวนโครโน่โซมที่ผิดปกติ ทั้งหมดในปริมาณรังสีต่างๆ ที่ได้รับต่อ 100 เมตรค่าไฟฟ์ ในผู้ป่วยทั้งหมด 4 คน (ขนาดรังสี ๐ ถึง 4,000 rads.)....	53
23	ทดสอบค่าเฉลี่ย และ Duncant's multiple ranges test. ของจำนวนโครโน่โซมที่ผิดปกติทั้งหมดในปริมาณรังสีต่างๆ ที่ได้ รับต่อ 100 เมตรค่าไฟฟ์ในผู้ป่วยทั้งหมด 4 คน (ขนาดรังสี ๐ ถึง 4,000 rads.).....	53
24	ทดสอบการวิเคราะห์ว่าเรียนช์ ของจำนวนโครโน่โซมที่หักทั้งหมด ในปริมาณรังสีต่างๆ ที่ได้รับต่อ 100 เมตรค่าไฟฟ์ในผู้ป่วยทั้งหมด 10 คน (ขนาดรังสี ๐ ถึง 3,200 rads.).....	56

ตารางที่

หน้า

25 ทดสอบค่าเฉลี่ยและ Duncant's multiple ranges test ของจำนวนโครโนโซมที่หักทั้งหมดในปริมาณรังสีต่างๆ ที่ได้รับ ^{ท่อ} 100 เมtoka เฟสในญูป์วายทั้งหมด 10 คน (ขนาดรังสี ๐ ถึง 3,200 rads.)	56
26 ทดสอบการวิเคราะห์ว่าเรียนซ์ ของจำนวนโครโนโซมที่หักทั้งหมด ในปริมาณรังสีต่างๆ ที่ได้รับท่อ 100 เมtoka เฟสในญูป์วายทั้งหมด 4 คน (ขนาดรังสี ๐ ถึง 4,000 rads.).....	57
27 ทดสอบค่าเฉลี่ย และ Duncant's multiple ranges test ของจำนวนโครโนโซมที่หักทั้งหมด ในปริมาณรังสีต่างๆ ที่ได้รับ ^{ท่อ} 100 เมtoka เฟสในญูป์วายทั้งหมด 4 คน (ขนาดรังสี ๐ ถึง 4,000 rads.)	59
28 ทดสอบจำนวน dicentric chromosome ในปริมาณของรังสี ที่ได้รับขนาดต่างๆ กัน ท่อ 100 เมtoka เฟสในญูป์วายทั้งหมด 10 คน	59
29 ทดสอบจำนวน acentric chromosome ในปริมาณรังสีขนาด ต่างๆ ที่ได้รับท่อ 100 เมtoka เฟสในญูป์วายทั้งหมด 10 คน	60
30 ทดสอบการวิเคราะห์ว่าเรียนซ์ ของจำนวน dicentric chromosome ในปริมาณรังสีต่างๆ ที่ได้รับท่อ 100 เมtoka เฟส ในญูป์วายทั้งหมด 10 คน (ขนาดรังสี ๐ ถึง 3,200 rads.)	62
31 ทดสอบค่าเฉลี่ย และ Duncant's multiple ranges test ของจำนวน dicentric chromosome ในปริมาณรังสีต่างๆ ที่ได้รับท่อ 100 เมtoka เฟสในญูป์วายทั้งหมด 10 คน (ขนาดรังสี ๐ ถึง 3,200 rads.).....	62

32 ทดสอบการวิเคราะห์ความเรียนชี้ ของจำนวน dicentric chromosome ในปริมาณรังสีต่างๆ ที่ได้รับต่อ 100 เมกคาเฟส ในผู้ป่วยทั้งหมด 4 คน (ขนาดรังสี 0 ถึง 4,000 rads.)	65
33 ทดสอบค่าเฉลี่ย และ Duncant's multiple ranges test ของจำนวน dicentric chromosome ในปริมาณรังสีต่างๆ ที่ได้รับต่อ 100 เมกคาเฟสในผู้ป่วยทั้งหมด 4 คน (ขนาดรังสี 0 ถึง 4,000 rads.)	65
34 ทดสอบการวิเคราะห์ความเรียนชี้ ของจำนวน acentric chromosome ในปริมาณรังสีต่างๆ ที่ได้รับต่อ 100 เมกคาเฟส ในผู้ป่วยทั้งหมด 10 คน (ขนาดรังสี 0 ถึง 3,200 rads.)	68
35 ทดสอบค่าเฉลี่ย และ Duncant's multiple ranges test ของจำนวน acentric chromosome ในปริมาณรังสีต่างๆ ที่ได้รับต่อ 100 เมกคาเฟสในผู้ป่วยทั้งหมด 10 คน (ขนาดรังสี 0 ถึง 3,200 rads.)	68
36 ทดสอบการวิเคราะห์ความเรียนชี้ ของจำนวน acentric chromosome ในปริมาณรังสีต่างๆ ที่ได้รับต่อ 100 เมกคาเฟส ในผู้ป่วยทั้งหมด 4 คน	69
37 ทดสอบค่าเฉลี่ย และ Duncant's multiple ranges test ของจำนวน acentric chromosome ในปริมาณรังสีต่างๆ ที่ได้รับต่อ 100 เมกคาเฟสในผู้ป่วยทั้งหมด 4 คน (ขนาดรังสี 0 ถึง 4,000 rads.)	71
38 ทดสอบการเปรียบเทียบการหักของโกรโนโซมในคนปกติ	89

รายการรูปประกอบ

รูปที่		หน้า
1.	แสดงผลของรังสีก่อมะตومของเซลล์	5
2	แสดงวงจรของเซลล์ (mitosis cycle)	6
3	แสดงการหักของโกรโนโซมจากรังสี	8
4	แสดงการเกิด translocation translocation ของโกรโนโซม	8
5	แสดงการเกิด ring chromosome	9
6	แสดงการเกิด isochromosome	9
7	แสดงรูปกราฟของโกรโนโซมที่ผิดปกติหักหมด ในปริมาณรังสีขนาด ต่างๆ ทอ 100 เมกกะไฟส์ และสมการรีเกรชัน (คิดจากข้อมูล 10 คน ขนาดรังสี 0 ถึง 3,200 rads.)	49
8	แสดงรูปกราฟของโกรโนโซมที่ผิดปกติหักหมด ในปริมาณรังสีขนาด ต่างๆ ทอ 100 เมกกะไฟส์และสมการรีเกรชัน (คิดจากข้อมูล 4 คน, ขนาดรังสี 1 ถึง 4,000 rads.)	52
9	แสดงรูปกราฟของโกรโนโซมที่หักหงษ์หมด ในปริมาณรังสีขนาดต่างๆ ทอ 100 เมกกะไฟส์และสมการรีเกรชัน (คิดจากข้อมูล 10 คน, ขนาดรังสี 0 ถึง 3,200 rads.)	55
10	แสดงรูปกราฟของโกรโนโซมที่หักหงษ์หมด ในปริมาณรังสีขนาดต่างๆ ทอ 100 เมกกะไฟส์และสมการรีเกรชัน (คิดจากข้อมูล 4 คน, ขนาดรังสี 0 ถึง 4,000 rads.)	58
11	แสดงรูปกราฟของ dicentric chromosome ในปริมาณรังสี ขนาดต่างๆ ทอ 100 เมกกะไฟส์และสมการรีเกรชัน (คิดจาก ข้อมูล 10 คน, ขนาดรังสี 0 ถึง 3,200 rads.)	61

12 แสดงรูปกราฟของ dicentric chromosome ในปริมาณรังสีขนาด ทางๆ ต่อ 100 เมตคาเฟสและสมการรีเกรชัน (คิดจากข้อมูล 4 ตน, ขนาดรังสี 0 ถึง 4,000 rads.)	64
13 แสดงรูปกราฟของ acentric chromosome ในปริมาณรังสีขนาด ทางๆ ต่อ 100 เมตคาเฟส และสมการรีเกรชัน (คิดจากข้อมูล 10 ตน, ขนาดรังสี 0 ถึง 3,200 rads.)	67
14 แสดงรูปกราฟของ acentric chromosome ในปริมาณรังสีขนาด ทางๆ ต่อ 100 เมตคาเฟส และสมการรีเกรชัน (คิดจากข้อมูล 4 ตน, ขนาดรังสี 0 ถึง 4,000 rads.)	70
15 แสดงการไอไฟฟ์ของผู้ป่วยหญิงก่อนได้รับรังสี (0 rad)	72
16 แสดงการไอไฟฟ์ของผู้ป่วยหญิงก่อนได้รับรังสี (0 rad)	73
17 แสดงการไอไฟฟ์ และ chromatid break ของผู้ป่วยหญิงเมื่อได้รับ รังสีขนาด 200 rads	74
18 แสดงการไอไฟฟ์ และ chromatid gap, ของผู้ป่วยหญิง เมื่อได้รับ รังสีขนาด 200 rads	75
19 แสดงการไอไฟฟ์ การเกิด dicentric chromosome และ acentric chromosome ของผู้ป่วยหญิง เมื่อได้รับรังสีขนาด 400 rads.	76
20 แสดงการไอไฟฟ์ การเกิด chromatid break และ chromatid gap ของผู้ป่วยหญิง เมื่อได้รับรังสีขนาด 400 rads	77
21 แสดงการไอไฟฟ์ และ chromosome gap ของผู้ป่วยหญิง เมื่อได้รับ รังสีขนาด 400 rads	78
22 แสดงการไอไฟฟ์ และ ring chromosome ของผู้ป่วยหญิง เมื่อได้รับ รังสีขนาด 800 rads	79

23	แสดงการวิเคราะห์ การเกิด chromatid gap และ chromatid break ของผู้ป่วยหญิง เมื่อได้รับรังสีขนาด 800 rads.	80
24	แสดงการวิเคราะห์ การเกิด ring chromosome ของผู้ป่วยหญิง เมื่อได้รับรังสีขนาด 1,600 rads.	81
25	แสดงการวิเคราะห์ การเกิด acentric chromosome และ extrachromosome ของผู้ป่วยหญิง เมื่อได้รับรังสีขนาด 1,600 rads.	82
26	แสดงการวิเคราะห์ การเกิด acentric chromosome และผู้ป่วยหญิง dicentric chromosome ของผู้ป่วยหญิง เมื่อได้รับรังสีขนาด 2,200 rads	83
27	แสดงการวิเคราะห์ และ chromosome break ของผู้ป่วยหญิง เมื่อได้รับรังสีขนาด 3,200 rads.	84
28	แสดงการวิเคราะห์ และ ring chromosome ของผู้ป่วยหญิง เมื่อได้รับรังสีขนาด 3,200 rads.	85
29	แสดงการวิเคราะห์ การเกิด dicentric chromosome acentric chromosome และ extrachromosome ของผู้ป่วยหญิง เมื่อได้รับรังสีขนาด 4,000 rads.	86